



Arrest

nr. 43 498 van 18 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HERMANS loco advocaat F. LANDUYT en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 16 april 2004 het Rijk binnen en diende op 12 februari 2009 een tweede asielaanvraag in. Op 25 januari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Laas Caanood en te behoren tot de minderheidsgroep Asharaf.

U diende op 16 april 2004 een eerste asielaanvraag in. Een beslissing tot weigering van verblijf werd op 22 april 2004 door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen. U tekende op 27 april 2004 beroep aan tegen deze beslissing en werd in dat verband door het Commissariaat-generaal gehoord op 2 juni 2004. Op 11 juni 2004 nam het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op basis van het bedrieglijk en kennelijk ongegrond karakter van uw verklaringen. Op

8 september 2004 diende u een verzoekschrift tot nietigverklaring in bij de Raad van State tegen de bevestigende beslissing van verblijf (G/A 153402-32399). De beslissing van het Commissariaat-generaal werd door de Raad van State gehandhaafd bij arrest van 8 januari 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 12 februari 2009 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 4 maart 2009) en het Commissariaat-generaal (dd. 4 mei 2009) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U legde ter staving van uw tweede asielaanvraag volgende documenten neer: een medisch attest uitgegeven door Dr. Bostoen G. dd. 10 juni 2004, een medisch attest uitgegeven door Dr. Ibrahim Hobsieye Elmi (s.d.), een persoonlijke brief opgesteld door Maxamuud Subagle (s.d) alsook een Engelse vertaling van de persoonlijke brief opgesteld door Maxamuud Subagle, een geboortecertificaat op naam van Seeid Abdi Ismail uitgegeven dd. 23 maart 1991 te Mogadishu, een Nederlandse vertaling van het door u voorgelegde geboortecertificaat uitgevoerd door N. Dezaytijd (beëdigd vertaalster), het krantenartikel Te veel belangen in Somalisch conflict uit De Standaard dd. 7 april 2007, een krantenartikel Erger dan de burgeroorlog (s.d.), het krantenartikel Gevechten in Somalië laaien op uit De Volkskrant (s.d.), het krantenartikel Mogadishu spookstad na week van gevechten uit De Volkskrant (s.d.), een reisadvies voor Somalië dd. 14 mei 2007 uitgegeven door het Ministerie van Buitenlandse Zaken te België, het krantenartikel Bevolking trekt massaal weg uit Mogadishu uit De Morgen (s.d), het krantenartikel Rode Kruis vraagt 11,4 miljoen extra voor noodhulp Somalië uit De Morgen (s.d.), het krantenartikel Mogadishu telt tientallen doden in paar weken tijd uit De Morgen (s.d.), het krantenartikel Meer dan 1.000 doden bij geweld in Mogadishu uit De Morgen (s.d.), het krantenartikel Agenten gewond bij explosie in Mogadishu uit De Morgen (s.d.), het krantenartikel Zware beschietingen in Mogadishu uit De Morgen (s.d.), het krantenartikel Gevechten hervat in Mogadishu uit De Morgen (s.d) en het krantenartikel Nieuwe gevechten eisen 52 levens in Somalië uit De Morgen (s.d).

U verklaarde dat u subsidiaire bescherming wenst te krijgen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde blijken onvoldoende te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève aannemelijk te maken.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Commissaris-generaal op 11 juni 2004 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen op basis van de bedrieglijkheid en kennelijk ongegrondheid van uw verklaringen (zie bevestigende beslissing weigering van verblijf dd. 11 juni 2004).

Ten tweede dient erop gewezen te worden dat u doelbewust hebt getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door tijdens uw eerste en – aanvankelijk ook tijdens uw tweede - asielaanvraag te verzwijgen dat u eerder reeds asiel heeft aangevraagd in Zweden.

Bovendien blijkt dat de verklaringen die u ten aanzien van de Zweedse asielinstanties en in het kader van uw twee asielaanvragen in België aflegde belangrijke incoherenties vertonen met betrekking tot vrijwel alle essentiële elementen van uw asielrelaas, met name uw identiteit, afkomst, herkomst, woonplaats, familierelaties, reisweg en vervolging.

Zo verklaarde u tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen in België steeds dat u Seiid Abdi Ismail heette (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 4 mei 2009, p. 2), geboren werd op 4 april 1978 (p. 3) te Ceerigabo (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 4 maart 2009, punt 5) en woonde te Laas Caanood (punt 9) (hoofdstad van de provincie Sool, betwist gebied tussen Somaliland en Puntland). Tevens legde u tijdens uw tweede asielaanvraag in België een geboortecertificaat voor op naam van Seiid Abdi Ismail waaruit blijkt dat u op 4 april 1978 geboren werd te Arigabo en dat uw vader Abdi Ismail Muse heet (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde aanvankelijk dat u Laas Caanood verliet op 13 maart 2004, in Hargeisa (Somaliland) arriveerde op 8 april 2004 en vervolgens via Djibouti naar Parijs reisde op 15 april 2004 en op 16 april 2004 aankwam in België (p. 5). Tijdens uw asielaanvraag in Zweden legde u echter geheel andere verklaringen af. Zo blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dd. 4 mei 2009 dat u in Zweden een andere naam opgaf (p. 6) en ook een andere geboortedatum (p. 6). U verklaarde voor de Zweedse asielinstanties tevens geboren te zijn in Kismayo (Zuid-Somalië) (p. 7) en steeds in Kismayo gewoond te hebben (p. 7). U verklaarde in Zweden dat uw vader Said Mohamud Ismail heette (p. 6) en dat u via Griekenland (p. 6)

naar Zweden reisde (p. 6) alwaar u op 17 augustus 2003 reeds asiel aanvraag (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde tevens in Zweden een (gedeeltelijk) verschillend vervolgingsrelaas afgelegd te hebben (p. 7) en verklaarde in die zin dat u in Zweden gelogen heeft (p. 7). Uw vergoelijkingsen voor de incoherenties in uw verklaringen voor de Belgische en Zweedse asielinstanties kunnen echter als niet afdoend worden beschouwd. Zo verklaarde u dat u in Zweden de echte naam opgaf van uw vader en dat u in België zijn nickname opgaf (p. 6). Het is echter bijzonder bevreemdend dat het door u voorgelegde geboortecertificaat niet uw vaders officiële naam – en bijgevolg evenmin uw officiële naam - maar wel de bijnaam zou vermelden. Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u er vervolgens attent op maakte dat u voor de Belgische asielinstanties steeds beweerde uw land van herkomst verlaten te hebben omwille van een incident dat op 11 maart 2004 plaatsvond (p. 7) hoewel u op dat moment klaarblijkelijk in Zweden verbleefte beweerde u dat het incident wel degelijk plaatsvond doch in 2000 en niet in 2004 zoals u eerder steeds staande hield (p. 7). Gezien de talrijke anomalieën tussen de verklaringen die u in België en Zweden aflegde kan ook hier geen geloof meer aan worden gehecht. In het licht van het voorgaande kan volstrekt geen geloof meer gehecht worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal.

Wat het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van Seeid Abdi Ismail uitgegeven dd. 23 maart 1991 te Mogadishu betreft kan gezegd worden dat het reeds hoger werd besproken (cf. supra). De authenticiteit ervan kan niet worden gegarandeerd in het licht van uw uiteenlopende verklaringen over uw identiteit en herkomst.

Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest uitgegeven door Dr. Bostoen G. dd. 10 juni 2004 dat u voorlegt ter ondersteuning van uw relaas, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat aan de hand van de in het attest beschreven letsels niet kan worden vastgesteld wie de daders zijn van de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden zijn toegebracht.

Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest uitgegeven door Dr. Ibrahim Hobsieye Elmi (s.d.) kan gesteld worden dat gezien de bedrieglijkheid van het door u afgelegde asielrelaas hier volstrekt geen geloof meer kan aan worden gehecht.

Wat betreft de door u voorgelegde persoonlijke brief opgesteld door Maxamuud Subagle (s.d.) alsook een Engelse vertaling van de persoonlijke brief opgesteld door Maxamuud Subagle kan gezegd worden dat deze bezwaarlijk als objectief bewijsmateriaal beschouwd worden gezien de door u voorgelegde persoonlijke brief opgesteld werd op basis van verklaringen van derden. Deze vaststellingen laten toe te stellen dat de door u voorgelegde persoonlijke brief geen enkele garantie van betrouwbaarheid biedt.

Wat betreft het door u voorgelegde krantenartikel Te veel belangen in Somalisch conflict uit De Standaard dd. 7 april 2007, het door u voorgelegde krantenartikel Erger dan de burgeroorlog (s.d.), het door u voorgelegde krantenartikel Gevechten in Somalië laaien op uit De Volkskrant (s.d.), het door u voorgelegde krantenartikel Mogadishu spookstad na week van gevechten uit De Volkskrant (s.d.), het door u voorgelegde reisadvies voor Somalië dd. 14 mei 2007 uitgegeven door het Ministerie van Buitenlandse Zaken te België, het door u voorgelegde krantenartikel Bevolking trekt massaal weg uit Mogadishu uit De Morgen (s.d.), het door u voorgelegde krantenartikel Rode Kruis vraagt 11,4 miljoen extra voor noodhulp Somalië uit De Morgen (s.d.), het door u voorgelegde krantenartikel Mogadishu telt tientallen doden in paar weken tijd uit De Morgen (s.d.), het door u voorgelegde krantenartikel Meer dan 1.000 doden bij geweld in Mogadishu uit De Morgen (s.d.), het door u voorgelegde krantenartikel Agenten gewond bij explosie in Mogadishu uit De Morgen (s.d.), het door u voorgelegde krantenartikel Zware beschietingen in Mogadishu uit De Morgen (s.d.), het door u voorgelegde krantenartikel Gevechten hervat in Mogadishu uit De Morgen (s.d.) en het door u voorgelegde krantenartikel Nieuwe gevechten eisen 52 levens in Somalië uit De Morgen (s.d.) kan gezegd worden dat deze documenten geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen gezien het hier louter algemene informatie betreft en dat deze documenten geenszins het door u persoonlijk afgelegde asielrelaas ondersteunen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

De door u afgelegde tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen laten volstrekt niet toe om uw identiteit, uw herkomst, uw profiel en het realiteitsgehalte van het risico bij eventuele terugkeer vast te stellen en/of te beoordelen. Gezien subsidiaire bescherming op basis van een ernstige bedreiging van persoon of leven van een burger als gevolg van willekeurig geweld in geval van een internationaal of intern gewapend conflict enkel door de Commissaris-generaal wordt verleend aan Somalische burgers wiens relaas en stavingstukken voldoende geloofwaardig zijn om dergelijke bedreiging aannemelijk te maken, heeft u dan ook niet

aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw regio van oorsprong.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich als onderdeel van het eerste en tweede middel, op de "*Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991)*".

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Als tweede onderdeel van het eerste middel voert verzoeker de schending aan van "*het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953*".

3.2. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissingen genomen in het kader van verzoekers vroegere asielaanvragen te herbeoordelen in onderhavig beroep, daar deze door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen aangevochten dienden te worden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is aldus beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde feiten.

3.3. Verzoekers tweede asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden Somalische identiteit en afkomst en derhalve evenmin aan zijn asielmotieven. Bovendien heeft verzoeker getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door een eerdere asielaanvraag in Zweden te verzwijgen. Verzoeker meent daarentegen: "*Er dient te worden vastgesteld dat hij doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt.*" Als nieuwe elementen legde verzoeker een geboortecertificaat, een medisch attest, een brief van Maxamuud Subagle, een brief van een Somalische arts, een reisadvies en verschillende krantenartikelen neer.

3.4. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker doelbewust de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden door een asielaanvraag in 2003 in Zweden te verbergen. De bestreden beslissing stelt "*Bovendien blijkt dat de verklaringen die u ten aanzien van de Zweedse asielinstanties en in het kader van uw twee asielaanvragen in België aflegde belangrijke incoherenties vertonen met betrekking*

tot vrijwel alle essentiële elementen van uw asielrelaas, met name uw identiteit, afkomst, herkomst, woonplaats, familierelaties, reisweg en vervolging". Verzoeker meent "Dat verschillende verklaringen uiteraard elkaar kunnen aanvullen. Dat de zogenaamde gereleveerde tegenstrijdigheden, geen contradicties zijn. (...) Dat de voorgehouden tegenstrijdigheden bovendien niet kunnen opwegen tegen de waarachtigheid van het geheel."

3.4.1. Waar verzoeker ter terechtzitting toelicht dat hij vreesde naar Griekenland te worden gerepatriëerd en daarom zijn asielaanvraag in Zweden heeft verzwegen, gaat hij voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing, met name zijn gewijzigde identiteit en regio van herkomst. De Raad ziet verder niet in hoe de gewijzigde naam van verzoekers vader een aanvulling kan zijn wanneer elke persoon slechts één enkele officiële naam heeft. Noch kan verzoeker menen dat hij twee verschillende namen kan dragen, op drie verschillende plaatsen kan geboren zijn namelijk Kismayo, Zuid-Somalië (Zweedse asielinstanties p. 7) en Ceerigabo/Arigabo (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 4 maart 2009, punt 5 en geboorteakte) en zijn vaste verblijfplaats op twee verschillende steden en regio's kan hebben (Kismayo/Zweedse asielinstanties p. 7 en Laas Caanood/Belgische asielinstanties). Ten slotte kan verzoeker bezwaarlijk volhouden dat hij op twee verschillende plaatsen (Somalië en Zweden) tezelfdertijd kan zijn. Dat de verschillende verklaringen van verzoeker aanvullingen kunnen zijn, komt voor als een ondoordachte bewering.

3.5. Aan de neergelegde geboorteakte kan dan ook geen geloof worden gehecht. Bovendien stemt de naam van verzoekers vader op het document niet overeen met de door verzoeker in België verklaarde officiële naam *"Het door u voorgelegde geboortecertificaat bevat dus niet de echte naam van uw vader maar zijn nickname? KV: Klopt"* (zie gehoorverslag CGVS, p.7). De bewering in het verzoekschrift *"Het is echter steeds zo dat op een geboorteakte geen naam van de vader staat"* is geenszins ernstig nu net dit stuk wordt opgemaakt om de afstamming vast te stellen van een boreling. Daarenboven druist dit in tegen het neergelegde geboortecertificaat waar de (bij)naam van verzoekers vader op wordt vermeld.

3.5.1. Daargelaten dat aan de overige neergelegde documenten evenmin bewijswaarde kan worden gehecht, kunnen deze de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden afkomst en asielmotieven niet vitiëren. Het betreffen persoonlijke getuigenissen (brief van Maxamuud Subagle en van de Somalische arts) die geen officieel karakter hebben en een medisch attest dat geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin de verzoeker zijn verwondingen opliep (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). De algemene krantenartikelen en het FOD Buitenlandse Zaken-advies volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Hoe dan ook om enige bewijswaarde te hebben dienen de neergelegde documenten ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker moedwillig meerdere keren de Belgische asielinstanties heeft misleid en in zijn bedrog volhardt bij zijn tweede asielaanvraag, onder meer door het neerleggen van een valse geboorteakte. Verzoekers frauduleuze handelwijze ondermijnt geheel de geloofwaardigheid van zijn identiteit, nationaliteit en asielrelaas.

3.6. Ten overvloede ziet de Raad niet in hoe verzoekers betoog in het verzoekschrift over homoseksualiteit in Nigeria enig verband houdt met zijn asielrelaas.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. Het eerste middel is ongegrond.

4. In een tweede onderdeel van het tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoot, noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Zijn identiteit is voorgelogen en

zijn geboorteakte is vals. Verzoeker heeft het door zijn moedwillig bedrog zelf onmogelijk gemaakt om de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) ten opzichte van de situatie in Somalië te laten gebeuren. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136. 692).

5.1. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5.2. Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK